

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДВНЗ «ПРИКАРПАТСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ВАСИЛЯ СТЕФАНИКА»

Начально-науковий інститут мистецтв

Кафедра методики викладання образотворчого і декоративно-
прикладного мистецтва та дизайну

СИЛАБУС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Сакральне мистецтво України

Освітня програма Середня освіта (Образотворче мистецтво)

Спеціальність 014 Середня освіта (за предметними спеціалізаціями)

Спеціалізація 014.12 Образотворче мистецтво

Галузьзнань 01 Освіта / Педагогіка

Затверджено на засіданні кафедри
Протокол №1 від 31 серпня 2018 р.

ЗМІСТ

1. Загальна інформація
2. Анотація до курсу
3. Мета та цілі курсу
4. Результатив навчання (компетентності)
5. Організація навчання курсу
6. Система оцінювання курсу
7. Політика курсу
8. Рекомендована література

1. Загальна інформація	
Назва дисципліни	Сакральне мистецтво України
Викладач (-і)	Тимків Богдан Михайлович
Контактний телефон викладача	(0342) 523429
E-mail викладача	tymkivbm@gmail.com
Формат дисципліни	Денна, заочна
Обсяг дисципліни	90 год., 3 кредитів ECTS
Посилання на сайт Дистанційно гонавчання	http://www.d-learn.pu.if.ua/index.php?
Консультації	Консультації до самостійної роботи проводяться на лекційних, практичних заняттях та дистанційно.
2. Анотація до курсу	
<p>Зміст навчання дисципліни «Сакральне мистецтво України» забезпечується освітньою програмою підготовки фахівців IV рівня акредитації, «бакалавр» спеціальністю 014 – Середня освіта (за предметними спеціалізаціями) та передбачає кваліфікацію вчитель образотворчого мистецтва.</p> <p>Дисципліна «Сакральне мистецтво України» у навчальному плані належить до циклу загальної підготовки, дисципліни вільного вибору студента і має вагомий освітньо-виховний вплив на становлення особистості вчителя образотворчого мистецтва та розвиток його креативних здібностей.</p>	
3. Мета та цілі курсу	
<p>Метою курсу. Базова підготовка майбутнього вчителя образотворчого мистецтва до теоретичного та практичного застосування знань з сакрального мистецтва України знайомство з проблемами методології мистецької освіти, її педагогічних умов, сучасного змісту і методів мистецького навчання, розкриття виховного потенціалу кожного виду мистецтва.</p> <p>Завдання:</p> <ul style="list-style-type: none"> - засвоєння теоретичних основ курсу «Сакральне мистецтво України»; - забезпечення розуміння основних процесів і закономірностей виникнення і розвитку сакрального мистецтва України; - виховування у студентів працьовитості, відповідальності до виконання завдань курсу, дисциплінованості, самостійності. <p>У результаті вивчення навчальної дисципліни студент повинен</p> <p>знати:</p> <ul style="list-style-type: none"> - виявляти спроможність характеризувати основні стилі, напрями та течії у розвитку сакрального мистецтва України. <p>вміти:</p> <ul style="list-style-type: none"> - виявляти здатність до критичного аналізу і оцінки сучасних мистецьких явищ у галузі українського сакрального мистецтва; - усвідомлювати цінність сакрального мистецтва. 	
4. Результати навчання (компетентності)	
<p>Загальні:</p> <ul style="list-style-type: none"> - знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності. - здатність діяти соціально відповідально та свідомо. - здатність застосовувати набуті знання в практичних ситуаціях. - здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями. <p>Фахові:</p> <ul style="list-style-type: none"> - здатність до теоретичного освоєння мистецької спадщини, фахової орієнтації у сучасному світовому та українському образотворчому просторі. - здатність до фахової характеристики всіх складових системи мистецтв у контексті художньої культури. 	

<ul style="list-style-type: none"> - здатність до визначення й оцінки образотворчої діяльності в системі часово-зорових мистецтв. - володіння образотворчою грамотою на рівні, необхідному для сприймання, оцінки та створення художнього образу. - здатність до творчої художньо-педагогічної, культурно-просвітницької, організаторської та художньо-естетичної діяльності, спрямованої на духовний і культурний розвиток особистості та суспільства в цілому. 					
5. Організація навчання курсу					
Обсяг курсу					
Вид заняття			Загальн а кількість годин		
Лекції			20		
Семінарські заняття/ практичні / лабораторні			10		
Самостійна робота			60		
Ознаки курсу					
Семестр	Спеціальність	Курс (рікнавч ання)	Нормативний / вибірковий		
VI	014.12.CO.OM	III	вибірковий		
Тематика курсу					
Тема, план	Форма заняття	Література	Завдання, год	Вага оцінки	Термін виконання
Тема № 1. Вступ. Сутність та основні концепції «Сакрального мистецтва України»	лекційне	1,2,3	2		згідно з розкладом
Тема № 2. Сакральне мистецтво України – невід’ємна складова частина матеріально-духовної, художньої культури народу.	лекційне	2,3,5	2		згідно з розкладом
Тема № 3. Структура та різновиди сакрального мистецтва України.	лекційне	4,2,5	4		згідно з розкладом
Тема № 4. Історичний огляд сакрального мистецтва України.	лекційне	4,12,14,21	8		згідно з розкладом
Тема № 5. Традиції та інновації в сакральному мистецтві України	лекційне	4,20,21	2		згідно з розкладом
Тема 6. Інтерпретація сакрального мистецтва України	лекційне	4,7,18	2		згідно з розкладом
Тема №7. Виконання ескізу (проекту) одного із видів сакрального мистецтва України.	практичне		10	30б.	згідно з розкладом
6. Система оцінювання курсу					
Загальна система Оцінювання курсу		Контроль рівня знань студентів щодо засвоєння ними тем з навчальної дисципліни «Сакральне мистецтво України» в умовах організації навчального процесу за кредитно-модульною системою здійснюється шляхом поточного, модульного, підсумкового (семестрового) контролю за 100-бальною шкалою оцінювання, за шкалою ECTS та національною шкалою оцінювання. Поточний контроль – це			

	<p>оцінювання навчальних досягнень студента (рівень теоретичних знань та практичні навички з тем, включених до змістових модулів), здобутих під час проведення аудиторних занять, виконання самостійної роботи, консультаціях (під час відпрацювання пропущених занять чи за бажання підвищити попереднє оцінювання) та активності студента на занятті. Поточний контроль реалізується у формі опитування, виконання практичних робіт, експрес-контролю, контролю засвоєння навчального матеріалу, запланованого на самостійне опрацювання студентом тощо. Максимальний бал за виконання певної практичної роботи або успішної теоретичної відповіді–5 балів:</p> <p>5 б. одержує студент, який старанно підготувався до практичної роботи, виконав усі завдання, чітко та, грамотно описав технологічний процес виконання практичної роботи ескіз (проект), вільно володіє матеріалом теми заняття;</p> <p>4 б. одержує студент, який належним чином підготувався до практичної роботи, виконав усі завдання, під час опису технологічного процесу допускає певні неточності;</p> <p>3 б. ставиться студентові, який підготувався до практичної роботи. При виконанні практичних робіт студент виконує роботу за зразком, але з помилками; не може описати технологічний процес виготовлення виробу;</p> <p>2 б. ставиться студентові, який не підготовлений належним чином до виконання практичної роботи, але виконав певні завдання під час практичної роботи; студент знає умовні технологічні прийоми але не вміє їх розрізняти</p>
Вимоги до письмової роботи	Навчальним планом не передбачена
Семінарські заняття	Навчальним планом не передбачені
Умови допуску до підсумкового контролю	<p>Підсумковий контроль з дисципліни проводиться у формі екзамену. Екзамен - форма підсумкового контролю, яка передбачає перевірку розуміння студентом теоретичного та практичного програмного матеріалу з усієї дисципліни, здатності творчо використовувати здобуті знання та вміння, формувати власне ставлення до певної проблеми тощо. Зміст екзаменаційних завдань та критерії оцінювання встановлюються кафедрою навчального структурного підрозділу. Екзамен виставляється за результатами письмової роботи студента та захисту всіх видів робіт, виконаних впродовж усього семестру, передбачених навчальною програмою. Підсумкова кількість балів з дисципліни визначається як сума балів</p>

поточного та модульного контролю, а також самостійної роботи студента.

7. Політика курсу

Політика курсу: Жодні форми порушення академічної доброчесності не толеруються. У випадку таких подій – реагування відповідно до https://docs.google.com/viewer?url=https%3A%2F%2Fpnu.edu.ua%2Fwp-content%2Fuploads%2F2019%2F02%2Fcode_of_honor.doc

Рекомендована література

1. Бюлетень Львівського філіалу Національного науково-дослідного реставраційного центру України. Інформаційний випуск, присвячений реставр. іконостаса церкви Воздвиження Чесного Хреста монастиря Скит Манявський. №1. Львів, 2000. 33 с.
2. Василик Р. Вчитися сакральному мистецтву. Львівська академія мистецтв: альманах. Л., 1997. С. 22.
3. Від школи до храму: каталог / автор проекту Микола Стороженко. К.: Дніпро, 2010. 160 с.: іл.
4. Галишич Р. Українська церковна архітектура і монументально-декоративне мистецтво зарубіжжя. Львів: СПОЛОМ, 2002. 336 с.
5. Голод І. Майстер українського іконостасу. *Київська церква*. 2000. №3. С.83-84.
6. Голод І. Дивовижний світ української ікони. *Київська церква*. 2000. №5. С.95-98, іл.
7. Гординський С. Сакральне мистецтво української діаспори. Українське сакральне мистецтво: традиції, сучасність, перспективи: зб. тез. Міжнародної конференції. Львів.: Свічадо, 1994. С.46-54.
8. Грані світу. Історія Свято-Михайлівського Золотоверхого монастиря / авт. тексту В. Клос. К.: Грані-Т, 2007. 120 с.
9. Дем'янчук А. Декоративне різьблення в оздобленні храму східного обряду. Українське сакральне мистецтво: традиції, сучасність, перспективи: матеріали міжнар. конф. Львів: Свічадо, 1994. С. 55-60.
10. Драган М. Українська декоративна різьба XVI – XVIII ст. К.: Наук. думка, 1970. 202 с.
11. Дундяк І. Процесійні ікони Західної України XVII–XIX ст. (походження, іконографічні та художні особливості): автореф. дис... канд. мистецтвознав.: Львів. акад. мистецтв. Л., 2003. 18 с.
12. Константинович Я. Іконостас. *Мистецтвознавство '01: наук. зб.* / гол. ред. М. Станкевич. Львів, 2002. С. 183-200.
13. Мельник В. Церква Святого Духа в Рогатині. К.: Мистецтво, 1991. 143 с.
14. Мельник В. Іконопис і скульптура бароко в новій виставці Івано-Франківського художнього музею. *Артанія*. Альманах. К., 1996. Кн. 2. С.70-73.
15. Миронюк І., Фіглевський М. Скит Манявський. Івано-Франківськ: Вид-во «Лілея-НВ», 2008. 68 с.
16. Овсійчук В., Крвавич Д. Оповідь про ікону. Львів, 2000. 394 с.
17. Одрехівський Р. Сакральна різьба по дереву в Галичині XIX – першої половини XX століть. Львів, 2006. 287 с.
18. Попенюк В. Інноваційні кіюти на Гуцульщині та Покутті. *Алкос*, 2005. № 2-3. С.63.
19. Приймич М. Перед лицем твоїм. Закарпатський іконостас. Ужгород: «Карпати» «Гражда», 2007. 224 с., іл.
20. Приймич М. Декоративне різьблення у сакральному мистецтві Закарпаття XVIII-XIX ст. (Історія. Типологія. Художньо-стильові особливості): автореф. дис. ...канд.

мистецтвознавства. Львівська академія мистецтв. Л., 2001. 20с

21. Рожко В. Українське православне церковне мистецтво Волині (ІХ-ХХ ст.): історично-краснзавчий нарис. Луцьк, 2006. 400 с.
22. Селівачов М. Лексикон української орнаментики (іконографія, номінація, стилістика, типологія). К.: ред. вісн. «Ант»; Ніжин: ТОВ «Вид-во «Аспект-Поліграф», 2005. 400 с.: іл.
23. Степовик Д. Історія української ікони Х -ХХ століть. К., 1996. 161 с.
24. Степовик Д. Іконологія й іконографія. Івано-Франківськ: Нова зоря, 2003. 312 с.
25. Степовик Д. Сучасна українська ікона: З іконотворчості Христини Дохват. К.: Мистецтво, 2005. 304 с.: іл.
26. Тимків Б. Архітектура та сакральне мистецтво у творчості українських мистців західної діаспори. *Етнос і культура*. Часопис Прикарпатського ун-ту ім. В. Стефаника: зб. наук.-теорет. статей / гол. ред. В. І. Кононенко. Івано-Франківськ: ВДВ ЦІТ, 2006. №2-3. С.153-158.
27. Тимків Б., Тимків Р. Творча діяльність мистців із Галичини в Західній Європі у післявоєнний період. *Галичина: всеукр. наук. і культурно-просвітницький краєзн. часопис* / гол. ред. М. Кугутяк. Івано-Франківськ: ВДВ ЦІТ, 2006-2007. № 12-13. С.322-330, іл.
28. Тимків Б. Сакральна дереворізьба та ікономалярство у творчості сучасних майстрів. *Художня культура. Актуальні проблеми: наук. вісник* / Інститут проблем сучасного мистецтва АМ України / Редкол.: О. Федорук (голова), В. Сидоренко (гол. ред.), І. Безгін та ін. К.: ФЕНІКС, 2007. Вип. 4. С. 603-608, іл.
29. Тимків Б. Мистецтво України та діаспори: дерево різьба сакральна й ужиткова. 2-ге вид., переробл. і доповнене. Івано-Франківськ: Нова Зоря, 2012. 316 с., 584 іл.
30. Шмагало Р. Словник митців-педагогів України та з України у світі (1850-1950-і рр.) / Р. Шмагало. Львів: Українські технології, 2002. –144 с., 176 іл.